

[Hans Nielsen.]

Endelig stiller Ministeren et Ændringsforslag til § 15, hvor det i Lovforslaget hedder, at „Kontrollen kan affordre enhver i Virksomheden ansat Oplysninger vedrørende Omsætningens Størrelse m. v.“ Denne Bestemmelse har Erhvervene ønsket skulde udgaa, og Ministeren har imødekommet dette Ønske.

Med Hensyn til Lovforslagets § 13, som der har været rejst Indvendinger imod, venter jeg, at den højtærede Minister her for Tinget vil afgive en Erklæring, som i alle Henseender vil kunne tilfredsstille Erhvervene, hvad denne Paragraf angaar.

Til Forslaget om Ændringer i Spiritusbeskatningen m. m. er der kun stillet et enkelt Ændringsforslag til Løbe-Nr. 31, Nr. 4, hvor det hedder: „Ved Toldberegningen af under Løbe-Nr. 30 og 31 henhørende Spiritus ansættes Spiritus af højere Styrke end 50 pCt. til Spiritus af 50 pCt. Styrke.“ „Ansættes“ skal hedde „omsættes“. Det er kun en rent redaktionel Ændring.

Det er de Ændringsforslag, som er stillet af Ministeren, og som er tiltraadt af et Flertal af Udvalget, og jeg anbefaler disse til det høje Tings Vedtagelse.

N. Neergaard: Jeg kan fatte mig meget kort, idet jeg kan henvise til mine Udtalelser i Gaar Aftes og til den Udtalelse, som det Mindretal, hvortil jeg hører, er fremkommet med i Betænkningen. Jeg skal derfor nøjes med kun at optrække Hovedlinierne endnu en Gang.

Vi er ikke Modstandere af Restaurationsskattens Afskaffelse. Vi er heller ikke Modstandere af, at Statskassen giver Afkald paa mellem 4 og 5 Mill. Kr.s Indtægt af indirekte Skatter. Men de Kompensationer, som er foreslaaet, dem nærer vi meget stærke, ja overvejende Betæneligheder imod, saaledes at vi ikke kan medvirke til disse Lovforslags Gennemførelse. Jeg finder, at Sagen ligger saaledes, at de Kontrolbyrder og de administrative Byrder, som Restaurationsskatten paalagde et enkelt Erhverv, paa lægger nu den her foreslaaede Beskatning et flere Gange saa stort Antal næringsdrivende rundt omkring i Landet, nemlig alle de handlende, og underkaster dem til Dels endogsaa meget skrappe Kontrolregler, som de jo i høj Grad protesterer imod.

Den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, havde faaet det Indtryk af Samtalen med Erhvervene i Aftes i Udvalget, at de egentlig saadan var jævnt tilfredse. Jeg maa sige, at det Indtryk har

jeg ikke faaet. Jeg fik det Indtryk, som man ogsaa maatte forvente, at Restauratørerne betragtede det som et mindre Onde end den nuværende Restaurationsskat, men at alle de andre, og ganske særlig Detailhandlerne, endogsaa i meget stærke Udtryk erklærede, hvor haardt ramte de følte sig ved at blive draget ind under de Bestemmelser, der her opstilles. Det er det Indtryk, jeg modtog, og jeg tror nok, at det er det rigtige.

Vi ser Kærnen i de her forelagte Forslag deri, at en Beskatning, der var paalagt dem, der søgte Restaurationerne, flyttes nu over paa Hjemmeforbruget — ja, det vil sige, den flyttes ikke over, for den bliver jo ogsaa hos Restauranterne, om end i noget nedsat Grad, men saa føres den desuden over paa Handelsstanden i overordentlig vid Udstrækning; baade Storhandelen og Smaahandelen vil jo blive ramt deraf. Det er denne Overflytning til Hjemmeforbruget af en Beskatning, der hvilede paa Restaurationsforbruget, som vi anser for uheldig, og som vi ikke paa nogen Maade kan gaa med til.

Der er en ret betydelig Prisforhøjelse, der vil blive Følgen af disse Loves Vedtagelse, og det er Prisforhøjelser, der ikke, saaledes som Restaurationsskatten, er faste og klare, saa at enhver kan se, hvad det er, der betales, men det er Prisforhøjelser, som det vil blive meget vanskeligt at kontrolere, og jeg føler mig aldeles overbevist om, at paa Grund af dette Forhold, vil Byrden, trods det at Statskassen har givet Afkald paa et Beløb af 4—5 Mill. Kr., for den hele Befolkning absolut ikke blive mindre efter disse Love, end den var efter Restaurationsskatten.

Dette ligger for en ikke uvæsentlig Del deri, at Afgiften som en almindelig Omsætningsafgift bliver at fordele paa Varerne. Paa hvilken Maade og i hvilket Omfang det sker, og hvilke Varer der fordyres, bliver det meget vanskeligt for Befolkningen at kontrolere. Og desuden maa jeg gaa ud fra, som jeg allerede udtalte i Gaar Aftes, at der, som det altid sker i saadanne Tilfælde, vil blive taget Avance af Skatten, hvilket var udelukket ved Restaurationsskatten.

Om den Forhøjelse af Tillægsafgiften, som er foreslaaet her, tror vi, som det ogsaa er udtalt i Betænkningen, at den vil blive en stor finansiel Skuffelse. Den højtærede Finansminister mente ikke, at det vilde forøge Smuglingen, og han var noget inde paa en Tankebevægelse, som jeg synes mindede om det gamle bekendte Dyrgebevis. Han